

بسم الله الرحمن الرحيم

خطبه‌ی ۲۸ صفر

۲۴ بهمن ۸۸

حمد و سپاس شایسته و برازنده‌ی پروردگار بی‌همتا است که عظمتش باشکوه‌ترین و جلالتش بزرگوارترین، رحمتش وسیع‌ترین، نورش تابنده‌ترین، جمالش زیباترین، کمالش کامل‌ترین، کلماتش نافذترین، عزتش عزیزترین، علمش فروزنده‌ترین، گفتارش پسندیده‌ترین و فرمانروایی‌اش گرانمایه‌ترین است.

سلام بر پیامبر و رسول، نبی، خلیل، وصی، حبیب و نجیب خدا حضرت محمد مصطفی (ص) که خاتم پیامبران، سید رسولان، معدن وحی و قیام‌کننده به عدل و برابری بود و نور خداوندی که روشنایی بخشید جهان را و مژده داد و ترساند و هدایت کرد مردمان را و هم‌چنین سلام بر خاندانش که همگی از پاکان و پاکیزگان و راهنمایان و راه‌یافتگان، هدایت‌کنندگان و نجات‌دهندگان‌اند. این روز غم‌انگیزترین و تأسف‌بارترین روزیست که زمین به یاد دارد چون دیگر قدم‌های مبارک پیامبر اسلام بر روی آن راه نمی‌رود.

در روزی که رحلت گرامی‌ترین نعمت و رحمت الهی است با بهره گرفتن از سخنان جانشینان و اهل‌بیتش مخصوصاً ولی و امام بر حق امیرالمؤمنین (ع) و بانو و سرور دو عالم زهرا‌ی اطهر (س) در مورد پیامبر و رسالتش و ناسپاسی و قدرناشناسی امتش بعد از او را مورد مطالعه قرار می‌دهیم.

در منطقه‌ای که آنجا دهان دانایان بسته بود و مردم نادان از احترام برخوردار بودند و از شیطان پیروی می‌کردند. در آن روزگار پر از فتنه که همه سرگشته و آواره و گمراه بودند و نادانی بر همه چیره شده بود، خداوند کریم حضرت محمد (ص) را با دینی مشهور و فرماندهی اثربخش و قرآن مجید و نور درخشان و با پرتویی تابان و اوامر مشخص و نوایی معین فرستاد تا این‌که هر نوع خرافات و موهومات از بین برود و مردم از عقل و آیات پند بگیرند و از عقوبت‌ها بترسند و خداوند متعال بعد از بعثت مردم را در جای خودشان استوار نمود و آن‌ها را به پایگاه رفعت رسانید و جامعه‌ی

سست و لرزان آنان را ثبات بخشید ولی افسوس بعد از رحلت او خلق دچار وسوسه و فتنه‌هایی شدند و آن حبل‌المتین دین گسسته شد و ارکان علم‌الیقین از پایه بیرون آمد و بنیان ایمان متزلزل گردید و طریق نجات از چشم افتاد و ناپیدا شد و چنان گمراهی جنبه‌ی عمومی پیدا کرد که حق را ندیدند و نابینایی شعوری بر همه چیره شد و خداوند رحیم را یاغی شدند و برعکس به یاری شیطان شتافتند و ایمان به‌سوی عزلت و حقارت رفت و ارکان آن منهدم گردید و مردم هر چه را که نشانه‌ی ایمان بود از یاد بردند. گویی آن را نمی‌شناختند. در نتیجه نشانه‌های ایمان و تقوای راستین را که همان اهل‌بیت و جانشینان بر حق پیامبر بودند را نادیده گرفته و مورد اذیت و آزار قرار داده و تبعید و زندانی و در آخر به شهادت رساندند.

امروز نیز مصادف با شهادت یکی از آن عزیزان یعنی کریم اهل‌بیت، اسوه‌ی گذشت و صبر و استواری امام حسن مجتبی (ع) است که دشمنان مشرک و کافر سابق که منافق گونه در لباس دین در مردم نفوذ کرده، مانع از خداشناسی حقیقی و خودشناسی و در نتیجه حق‌شناسی شدند ولی ایشان با صبر و گذشت و صلحی که برنده‌تر از شمشیر بود بر فرق باطل کوبید و باطل برای نجات از رسوایی خود، ایشان را شهید نمود ولی علی‌رغم تمام فتنه‌ها رسالت پیامبر اسلام در برقراری حق و از بین بردن باطل آن‌چنان عمل کرد که وقتی رسول خدا از دنیا می‌رفت اسلام دینی درخشان در برابر تمام ادیان بود و با تمام دسیسه‌ها که شیطان به کار برد باز آخرین پرچم عدالت در دستان قوی و پر ابهت اسلام خواهد بود.

پیامبر خدا (ص) در به جا گذاشتن میراث نبوت ستارگان درخشان را معرفی نمود که همگی منتخب پروردگار عالمیان بودند و آخرین ستاره‌ی نبوت تاج نورانی عدالت را بر سر خواهد گذاشت و زحمات مأموران الهی در احیای رسالت در فرج منجی عالم، جوهر هستی، پرچم‌دار عدالت، اجراکننده‌ی حدود الهی، منتقم از باطل اباصالح المهدی (عج) شکل خواهد گرفت.

در این روز بزرگ دست به دعا برمی‌داریم که بار الها ما را از امتی قرار ده که در روز قیامت به خاطر ناسپاسی از پیامبر خود شرمنده نباشیم.

بار الها مودتی را عنایت بفرما که تو و رسول گرامیات با داشتن آن از ما راضی شوید.
بار الها در ظهور دولت حقه‌ی تاج نورانی عدالت امام عصر (عج) تعجیل بفرما.

اللهم عجل لولیک الفرج

www.rayatolhoda.com